

Sensyn at tage at spare saa Meget som muligt, benytter man sig af den Overflod af Arbeidskraft, som er til Stede. Det kan godt være, at den ærede Minister har Ret i, at det har været et Undtagelsesforhold, at der før er blevet givet høiere Løn; det kjender jeg naturligvis ikke; saa inde er jeg ikke i disse Forhold. Jeg har talt med Folk, som personligt have arbejdet ved Snelastningen paa de forskjellige Banestrækninger, og de have i tidligere Aar faaet mere i Arbejdsløn. Hvorfor saa gaa bort fra det og ikke hellere gaa til under, vore Vinterforhold, at sige: Lad det være Regelen i det Mindste herinde ved Kjøbenhavn, hvor 20 Dre Timen dog heldigvis ikke er en saa overordentlig almindelig Betaling for Arbeidskraft. Jeg indser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gjøre det. Ministeren sagde, at disse Arbejdere ere som Regel tagne i Arbejde igjen, det kan gjerne være. Det er Noget, jeg ikke veed. Det har jeg ikke kunnet faae undersøgt, de ere, som Ministeren bemærkede, ikke saa lette at faae fat i igjen. Jeg har ikke talt med dem efter den Tid. Saa er et af de Punkter fjærnet, som jeg ansaa for det mest uheldige ved den Sag. Den ærede Minister erkjendte, at da de kom hjem, bleve de affledigede for Dagen og han svarede ikke Noget paa, hvorvidt det den Gang nyttede, at de mødte og meldte sig til Arbejde igjen. Saaledes er det bleven mig meddelt. Maaſte de have forandret Anskuelse; maaſte de efter Ministerens Skrivelse til dem om ikke at gaa saaledes frem, eller ved nærmere Overveielſe have fundet, at det var uberettiget under saadanne Forhold at affedige Folk, som ikke havde forſet sig. Det kan være at de ere tagne i Arbejde igjen, undtagen saadanne Enkelte, der vare saa heldig stillede, at de ikke behøvede at arbejde for Staten for 20 Dre Timen. Den ærede Minister bemærkede, at han kunde ikke badle Jernbaneembedsmændene, fordi de var sparſommelige; thi det Gneſte, han her hørte overfor Jernbaneadministrationen var, at man skulde spare saa Meget som muligt, og han bemærkede, at det var store Summer, der gaa med til Snelastning. Jeg beklager, at dette kun er en Forespørgſel, saa vi kunne ikke ved en Afstemning her faae at vide, om det virkelig er dette Things Mening, at det, naar der ſkal spares paa Jernbanerne, ſkal gaa ud over Jernbanearbejderne, saa at de kun faae 20 eller 25 Dre for Timen. Jeg tror ikke, det er Folkethings Mening at spare paa den Maade at det gaar udover Arbejdere, som have det haardeſte og vanſkeligſte Arbejde — jeg tror nu forøvrigt

ikke at have brugt disse Ord men de have et tilbels farligt, anſtrængende og ubehageligt Arbejde. Det kan ikke være Things Mening, at Sparſommeligheden i Administrationen ſkal gaa ud over Arbejdere, som have saa ringe Bederlag for deres Arbejde. Har man Tilbøielighed til at spare paa Jernbanevæsenet, saa lad det ſte paa andre Omraader, paa andre Ting. Den ærede Minister kunde ikke badle, at man havde truffet af for den Tid, der var ſtrejket; han ſiger ogsaa, at det første Hold var ſlet ikke kommet i Arbejde. Saa, det kan naturligvis godt være, det kan jeg ikke paafſtaa, men det er mig meddelt fra Folk, som have været paa Arbejdspladsen, at det ſtete ved Froſoftid. Man pleier jo ikke at antage Arbejdere paa Jernbanen ved Froſoftid, og derfor er det meſt ſandſynligt, at disse Arbejdere have været antagne, men ved Froſoftid ere blevne enige om ikke at arbejde mere for 20 Dre Timen, og at saa ogsaa de ankomne Arbejdere have undſlaaet ſig ved at optage Arbejdet paa de Wilkaar. Det kan være, at det er, som Ministeren ſiger, at de ſenere ankomne Arbejdere have neget at arbejde for 20 Dre Timen, begrundet paa, „at andre før dem have neget at gjøre det; men dette Forhold har alſaa været Ophæbet dertil. Arbejdere tage ikke fra Kjøbenhavn og give ſig uden Anledning ſtrax til at forlange at faae Mere, men det har været Folk, der have været antagne fra Omegnen, som have ſagt: vi ville ikke arbejde for den Betaling. Det er det Forhold, ſom faktisk har været til Stede. Naar Ministeren gjentager, at det var forſvarligt, at man trak disse Arbejdere af paa deres Løn for den Tid, hvor Underhandlingerne har ſtaaet paa, ſkjøndt de faktisk ikke have været med til at nedlægge Arbejdet, men kun ikke have villet tage fat paa Arbejdet for den Betaling, ſom andre ikke havde villet arbejde for, saa havde jeg ikke ventet, at den ærede Minister vilde anſe dette for rigtigt. Sagen er den, at disse Folk ere — ſaa vidt mig beſkjendt, og det har den ærede Minister ikke benegtet — antagne paa Kjøbenhavns Banegaard og ere blevne transporterede derud til Arbejde. Hvorfor ſkal der ſaa, fordi Forholdene ere ſaaledes, der berøves dem Betaling for noget af deres Arbejdstid? De vidſte jo ikke, at Forholdene vare ſaaledes, at der var Strid mellem Arbejdsgiverne, Jernbanefunktionærene, paa den ene Side og Arbejderne paa den anden Side. Hvis man havde ſagt dem forinden: Der ere de og de Arbejdsforhold til Stede ude paa Pladsen, saa vare de viſtnoſt blevne hjemme. Jeg kan ikke billige, at man, efter at man har undladt at meddele dem dette,